

[Poul Nilsson.]

tigt, tør jeg ikke paa nuværende Tidspunkt udtale mig om.

Af Bemærkningerne til Lovforslaget skal jeg tillade mig at gentage:

„Navnlig vil Tilstanden være uheldig, naar Eksporten i større Omgang lægges om fra levende til slagtede Kreaturer, idet det i saa Fald kan blive vanskeligt at opnaa den tilstrækkelige Slagtekapacitet paa vedkommende offentlige Slagtehus. Man har da ogsaa fra Landbrugsministeriets Side med Henblik paa denne Situation og af Hensyn til Landets Eksportinteresser ment det nødvendigt at bemyndige Landbrugsministeriets Kvæg- og Kødudvalg til at benytte Eksportslagterierne til Slagtning af Kreaturer til Eksport for Kvæg- og Kødudvalgets Regning i det Omfang, de lokale, offentlige Slagtehuses Kapacitet ikke strækker til, og saaledes at Slagteaffald m. v. fra Slagtningerne kan indføres i enhver Kommune her i Landet.“

Jeg maa af dette forstaa, at man i dette Forhold har haft sin Opmærksomhed stærkt henvendt paa offentlige Slagtehus. Mig bekendt ligger det saadan, at offentlige Slagtehus har gjort deres Synspunkter gældende over for den højtærede Minister. Jeg vil i denne Forbindelse gerne minde om de meget store Vanskeligheder, de offentlige Slagtehus har at kæmpe med. Megen Kapital er investeret i vore offentlige Slagtehus, og saa godt som alle de offentlige Slagtehus arbejder med Underskud, hvilket igen belaster den offentlige Økonomi.

Paa nuværende Tidspunkt skal jeg indskrænke mig til at udtale, at Spørgsmaalet om en Ændring af denne Lov som alt andet har mere end een Side. Jeg udtaler Haabet om, at man i et Udvalg vil kunne naa til Enighed om en forsvarlig Ordning, en Ordning, der først og fremmest sikrer Eksportens fulde Udnyttelse og tager et rimeligt Hensyn til vore offentlige Slagtehus. Om Sikringen for de offentlige Slagtehus kan opnaas ved, at man eventuelt garanterer de offentlige Slagtehus de Slagtninger, som de har nu, er et Spørgsmaal, som maaske kan tages med under de Drøftelser, der formentlig skal finde Sted i det kommende Udvalg. Jeg ønsker ogsaa at give Udtryk for Haabet om, at man i Udvalget maa faa en Forhandling med Slagtehusudvalgene under Købstadforeningen, saa at de kan fremføre deres Syn paa Spørgsmaalet.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til

hurtig og velvillig Undersøgelse i det kommende Udvalg.

Einar Simonsen: Det foreliggende Forslag til Lov om Tillæg til Loven af 1932 om indenrigs Kødkontrol er Udtryk for en vis Tilpasning til det praktiske Livs Krav. I Lovforslagets Bemærkninger og i den højtærede Landbrugsministers Fremsættelsestale er der gjort udførlig Rede for Lovforslaget, og jeg forstaaer paa den ærede foregaaende Taler, at Lovforslaget skal drøftes videre i et Udvalg. Jeg skal derfor kun sige, at jeg er overordentlig tilfreds med, at der nu under de meget ustabile Afsætningsforhold, ikke mindst paa Grund af Transportvanskelighederne, gives Tilladelse til, at Andelsslagterierne kan deltage i Eksportslagtning og frit afsætte Slagteriffaldet.

Den nye Bestemmelse i § 2 om det røgede Flæsk er sikkert højt paakrævet. Det er dog meningsløst, at enhver, der er saa heldig at have et Stykke saltet Flæsk, ikke har Mulighed for, uden store uødvendige Omkostninger, at faa det røget. Jeg tror, at denne Tilføjelse til Loven navnlig vil blive modtaget med stor Tilfredshed af de mange, som i den sidste Tid har følt en vis Usikkerhed paa dette Omraade.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Chr. R. Christensen: Det foreliggende Lovforslags to Paragraffer beskæftiger sig med to helt forskellige Ting. I § 1, hvorefter Landbrugsministeren kan tillade, at Kød- og Slagteriffald fra eksportslagtede Dyr kan forhandles i enhver Kommune, er der kun Tale om en Bemyndigelse. Jeg finder denne Bemyndigelse rigtig, fordi jeg maa anse det for heldigt, at der skabes saadanne Forhold, at man bedst muligt kan udnytte de Slagterier, der staar til Raadighed, hvad der jo i høj Grad kan være Grund til i det Øjeblik, Slagtningerne virkelig tager fart, saaledes at man undgaar de Vanskeligheder, som man tidligere har kendt, og faar Dyrene slagtet paa den mest hensigtsmæssige Maade. Det skaber Muligheder for den bedst mulige Fordeling af det værdifulde Slagteriffald og det Kød, der ikke eksporteres, og jeg finder, at denne Ændring er fuldstændig, som den bør være.

Med Hensyn til § 2, som i Virkeligheden gaar ud paa en Ophævelse af Forbudet mod at lade Kødvarer i saltet Stand af hjemmeslagtede Dyr røge paa erhvervs-